

عمران خان

لیکچرر پښتو څانگه لورالایي پوهنتون، لورالایي
بلوچستان

د ترینو لهجې د متلونو پس منظر
تحقیقې څېړنه

Imran Khan*

Lecturer Department of Pashto University of Loralai Balochistan

*Corresponding Author: imrankhantareen2015@gmail.com

Background of Tareno Dialect's Proverbs

Tareno is dialect of Pashto language. Which is spoken in Harnai as well as Sharag, Sinjaive, Chawter and Duki. Tareno dialect has own folklore. But until now it's not documented. There are many proverbs in tareno language, which have been collected and discussed with their meanings researcher in Pashto language in this research paper.

Key Words: *Folklore, Proverbs, Tareno.*

فولکلور له دوو تورو څخه جوړ دی، لومړی (Folk) فولک معنا پوهه، لور (Lore) معنا اولس، یعنې د اولس پوهه. د فولکلور (Folklore) معنا اولسي پوهه ده. فولکلوري ادب د خپل ارزښت په وجه له یوه نسل څخه بل نسل ته خوله په خوله انتقالېږي. فولکلوري ادب له ټولني څخه زېږي او په ټولنه کېږي وده کوي. فولکلور د یوې ټولني او قام شناخت وي. فولکلور او کلتور دواړه سره نږدې دي. البته فولکلور د کلتور یو جز دی. د فولکلور لمن تنگه ده، خو د کلتور لمن ډېره پراخه ده. د یوه قام په لویه کچه ژوند ژواک ته کلتور وئیل کېږي. فولکلور د انسان و دې نړۍ ته د راتگ سره سم په وجود کېږي راغلی دی. کله نه چې انسان په دې نړۍ کېږي هر څه ته

مجبوره شوئ دی او هغه یې په کومه طریقه ترلاسه کړي دي. په دغو کښي ځیني داسي څیزونه شته چي هغه د فولکلور برخه گرځېدلي دي. فولکلور د خلگو د عقیدو او روپاتو پېژندنې علم دی. په نړیواله توگه پوهانو فولکلور په ډیرو برخو وېشلی دی. لکه شفاهي فولکلور، غیر شفاهي فولکلور او نیم شفاهي فولکلور.

په شفاهي فولکلور کښي سندرې، ټوکي، موسیقي، محاورې، متلونه، سیمه ایز خواږه او سیمه ایز ادب.

په غیر شفاهي فولکلور کښي لکه سیمه ایز هنرونه، سیمه ایزه موسیقي، سیمه ایزه خواږه، سیمه ایز ادب، سیمه ایزې اشارې.

په نیم شفاهي فولکلور کي خرافاتي عقیدې، پال، ستوري، سیمه ایز لوبي، سیمه ایزې نڅاوې او داسي نور..

“ کلتور، ثقافت یا کلچر یا فرهنگ د ملتونو د تهذیب او تمدن نښانه ده. د ملتونو د کلتور پورې (سطحه) هغه وخت مور ته ښه څرگندېږي چي د هغو خلگو په فولکلور ښه وپوهېږو او د هغوی فولکلور سره ښه بلدتیا ولرو. کلتور یا ثقافت د انسان د ارتقايي ژوند او عمل یو مجموعي پانگه ده، چي د انساني ژوند له پیل څخه تر اوسه پوري ورو ورو را غونډ او خوندي شوي ده.” (1)

په مادي فولکلور کښي لکه زموږ کالي، لوبښي، لنگوټه، او داسي نور..... هر هغه شی په مادي فولکلور کښي راځي چي وجود لري. په غیر مادي فولکلور کښي زموږ اولسي سندرې، ټپې، غاړې، میندو سندرې، د ماشومانو سندرې، کیسې، سروکې، نارې، فالونه، انګي، د ښادې سندرې، بلندی، برغازې، منظوم متلونه، ساندي، نیمکي او داسي نور دا ټول په غیر مادي فولکلور کښي راځي. ځیني بیا په غیر مادي

فولکلور کبشي راخي لکه عقیده، عنعنات، رویی او داسی نور.

"زموږ د ملت د لرغوني فرهنگ يوه سمسوره څانگه فولکلور ده. دغه کلمه فرانسوي رېښه لري. فوک د خلگو او لور د اوپوهې، يعني د پرگنو د پوهې په مانا ده. يا په بله معنا د ملت د عقیدو، افکارو، کيسو، آدابو، رسمونو، ترانو، ساده او ابتدايي هنرونو ته فولکلور وايي." (2)

فولکلور د يوه قام هنداره وي. د فولکلور له لارې د يوه قام کره وړ، تهذيب، تمدن، د هغوی سوچ، د ژوند اړتياوي، د سباون دپاره تگلاره، د تېر وخت حال دا هر څه په فولکلور کبشي له ورايه څرگندېږي.

متل:

متل هغه تراشل شوي خبري چي په يو څو تورو کبشي پوره قيصه پرته وي. متل د خبري لنډيز وي. د هوشيار دپاره اشاره ده. د مجلس پرېکره ده. د متل وئيلو سره د يوه انسان د پوهې لورتيا او د هغه فکر معلومېږي. متل د خبرې پای وي. د متل مثال د هغه کابې دی چي له غره څخه ايله شي په مانده کبشي روان وي چي له نورو ډبرو سره وهل کېږي او آخر ځيني د يوه غمي رنگه ښائسته ډبره جوړه شي. متل د خبرې پای وي. متل په مجلس کبشي آساني پيدا کوي.

"متلونه د پښتو شفاهي ادب يوه غوره برخه گڼل کېږي. دا متلونه له ډيرو پخوا څخه موجود او زموږ د نیکونو غوره، قيمتي، تللي او پخي ويناوې دي، چي د نکلونو په شان خوله په خوله تردې وخته را رسېدلي دي." (3)

د متل له لارې د يو چا خبره په درنېږي. د متل له لارې د يو چا د زده کړې سويه معلومېږي. کوم څوک چي په متل خپر وي، له دې څخه معلومېږي چي پوهه لري. متل پند او نصيحت وي.

که زه دا وایم چي په اسلام کښي چي حدیث کوم
حثیت لري هغومره د یوه قام دپاره متل هم خپل
ارزښت لري. ځکه چي متل جوړول هم د هر چا د
وس کار نه وي. دا د پوهانو له خولي وتلي هغه
ملغلري دي چي نن زمور دپاره د نصحت مثال
لري. د انسان په ژوند کښي به داسي اړخ نه وي
چي متل به پر نه وي جوړ شوی.

“متلونه په وینا کي خوروالي او
قوت پیدا کوي او عبارت پرې ښائسته
کېږي. دا وجه ده چي شاعران او
لیکوالان یې په خپلو ویناو کي راوړي
او دا د بدیع په فن کي یو صنعت گنل
کېږي.”⁽⁴⁾

متل د فولکلور یو مهم اړخ دی. د متل له
لاري د یوه قام د یوي علاقې تاریخي او تهذيبي
پس منظر معلومېږي. د هر قام خپل خپل متلونه
دي. متل د لاشعور څخه وتلي خبري دي. ځيني داسي
متلونه دي چي د ټول قام وي خو ځيني داسي
متلونه دي چي له علاقې سره اړه لري او له
لهجې سره اړه لري. دا لاندي متلونه که څه هم د
پښتنو نورو سیمو ته ورته متلونه دي خو بیا هم
ځيني داسي متلونه شته چي په ځانگړي توگه د
هرنایي او بیا په ځانگړي توگه د ترينو لهجې
جوړ شوي متلونه دي. او هر متل خپل پس منظر
لري. دلته به لاندي هر متل په ترينو لهجه کښي
ولیکل شي او ورسره به په پښتو ژبه کښي ژباړل
کېږي او پس منظر به یې هم بیان کړل شي.

“متلونه د ټولني د اوسېدونکو د کلونو
کلونو تجربو محصو دی، هغوی چي د خپل ژوند په
اوردو کي له تودو سرو او د ژوند له خوړو تر
خو سره مخامخ شوي دي، خپلي تجربې یې د متلونو
په بڼه راتلونکو نسلونو ته انتقال کړي دي.”⁽⁵⁾

د ترينو لهجې یو ټولني متلونه:

ترینو چي د پښتو ژبي يوه خوندوره، خوره او زره لهجه ده. دا لهجه د هرنايي، شاهرگ، سنځاوی، چوتېر او تر دوکی پوري وئیل کېږي. د دغه لهجې جغرافیایي حدود که څه هم کم دی خو بیا یې هم خپل وجود ژوندی ساتلی دی. ترینو د پښتو یوه ډیره زره لهجه ده. پر دغه لهجه اوس هم ځیني پوهان دا دعوی لري چي دا لهجه نه بلکې ژبه ده. خو تر اوسه پر دې متفق شوي نه دي، چي دا لهجه ده که ژبه؟ البته زه دلته د ژبې پر ځای د لهجې نوم ځکه کارول غواړم چي دا یو جلا بحث دی چي دا لهجه ده که ژبه؟ د ترینو لهجې هر صنف دومره پراخ دی چي هر صنف یې جلا جلا مقالې ځای نسي. نو ځکه زه دلته یواځي پر مثل کار کوم او د ترینو لهجې یا د هرنايي او خواوشا سیمو کښي چي کوم متلونه کارول شوي دي هغه به تر څېړني لاندې راوړم. هرنايي د لیکلي ادب په حواله که څه هم له نورو سیمو څخه د ځانگړي لهجې په وجه څه پر شا ده، خو بیا یې هم خپل فولکلوري ادب ژوندی ساتلی دی. خپلي غاړې، متلونه، سندرې، بانډارونه، خبرگيزي، نکلونه، کیسي، په دیواني ادب کښي نظمو، غزلي او داسي نور... دا بېله خبره ده چي په لیکلي بڼه کښي هغه رنگه مواد نشته څنگه چي پکار و.

په ترینو لهجه کښي که څه اولسي ادب اصناف په نالیکلي بڼه کښي موجوده دي. خو په لیکلي بڼه کښي هومره نشته. که څه هم په ځینو کتابونو کښي څه نه څه حوالې موجوده دي. خو د تحقیقي کار پر نه دی شوی. په ترینو لهجه کښي تر اوسه ادب نه شتون یوه وجه دا هم کېدای شي چي د هرنايي خلک له زده کړې څخه ليري پاته شوي که څه هم په نورو ځانگو کښي یې زده کړې کړي دي خو د ژبې په اړه یې څه نه دي وئيلي ځکه نو د خپلي ژبې د ارزښت څخه ناخبره دي. دومره شعور یې نه درلود چي په خپله ژبه کښي

لیک کول، خپله ژبه خوندي کول څومره ارزښت لري. بله دا چې د هرنايي خپل قامي او سياسي خلگو هم ورسره هغه مرسته نه ده کړي کوم چې پکار وه. ځکه چې هر وخت يوه ژبه خوندي کول، په کتابي بڼه کښي راوړل، او يوه رتبه ورته ورکول د سياسي او باشعوره خلگو کار وي.

په دې لاره کښي د قامي شعور او سياسي بيداري پکار ده. او د حکومت مرسته پکار ده. دا وېره هم محسوسوم چې که چيري و دغه لهجې ته پر وخت کار ونه شو نو امکان لري چې دغه لهجه به له مينځه ورکه شي. دا هم يو جلا بحث دي، زه به د خپلي موضوع و خوا ته راشم. په فولکلوري ادب کښ به دلته د ترينو لهجې يو څو هغه متلونه تر څېړني لاندې راوړم چې هغه د ترينو لهجې خپل وي او يا له پښتو ژبې سره ورته وي. په دغه متلونو کښي زما د علم سره سم ډير زيات متلونه د هرنايي د خلگو سره اړه لري.

❖ "غوا مريوو پرې وه، سخا ما وته

ايله کر" (6)

ژباړه: مريو معنا مري قبائل، پرې وه معنا يووړه، سخا معنا سخوندر، وته ايله کر معنا ور پرېښود.

يعني غوا چې کله مريانو يووړه نو سخوندر پاته شو. د ډيري خواشيني وروسته يې ور سخوندر هم پرېښود. ځکه هغه دا وئيل چې غوا يې يووړه نو سخوندر څه کوم.

پس منظر: د دغه متل تر شا پوره تاريخ پروت دی. ځکه چې د سو پېړيو مخکښي د هر نايي د خلگو او د مريانو ترمينځ ډير جنگونه شوي دي. او دواړو خواو تاوانونه شوي دي.

په دې کښي د وخت تعين

اوس که دغه متل مور له نورو پښتنو سره ورته کړو نو زه به دا ووايم چې دا د هرنايي د ترينو لهجې ځانگړی متل دی، ځکه چې د هرنايي په خواشاه په علاقه کښي له ډير وخته مري قبيله

پرتله ده او ډیر زیات جنگونه یې له هم دغه باشنده خلگو سره کړي دي. د دغه جنگ په دوران کښي به کله مریانو د ترینانو یا د علاقې خلگو غواوي یوورې کله به ترینانو د هغوی غواوي راوړې. نو دغه متل هم پر دغه بنیاد جوړ شوی دی.

❖ "وا خدایه مخیانو خولي ته مه جوړ مه کې" (7)

ژباړه: مخیاني د سپین ترینانو یو پښه ده. چې په هرنايي کښي ژوند کوي.

یعني دا یو متل دی چې، که یو څوک یو کوشنی کار وکړي نو چې کله د مخیانو خولي ته راشي نو هغه له ژوند نه بېزاره کړي. یعني هغه دومره به ملامتیا نه وي کړي لکه څنگه چې یې خلک په مخه واخلي او و خلگو خولو ته جوړ شي. او دومره لویه قیصه ځیني جوړه کړي. نو دغه متل په دې حواله وئیل شوی دی. دغه متل هم د هرنايي د خلگو ځانگړی متل دی. ځکه چې مخیاني هم د سپین ترین یوه پښه ده. او دغه متل هم پر دغه اړه جوړ شوی دی.

❖ "گوله گوډي گوله، شمزې یې خوره، چوک یې پروله" (8)

ژباړه:

گوله معنا شاربې، گوډی معنا غرک، شمزې معنا شرومبې، چوک معنا کچي، پروله معنا خرسوه.

یعني گوډي (غرک) شاربې چې کله یې ځیني شرومبې او کچي جوړ شي نو شرومبې په خپله وخوره او کچي خرس کړه. په پخوا زمانه کښي به هم گزاره هم دغه وه. دا خپله یو ډیر تاریخي پس منظر لري. ځکه چې له خلگو سره به د رزوي د گټلو دپاره ذرایعي کمې وې او پیسه کمه وه نو بس هم دغه به گزاره وه. د ښه ژوند د تېرولو دپاره لویه ذریعه وه. ځکه چې په هغه

وخت کښي نه داسي کړکېچن حالات ؤ نه داسي پرېښاني وې په هم دغه کچيو به يې گزاره وه .

❖ "کمرکش کوندا مه زده ده، ادې کم کار مه مانده ده" (9)

ژباړه: کوندا معنا واگه، مانده معنا کمزوري يا نه دی زده .
چې کمرکش کوندا. کمرکش واگه د واگې يو قسم دی چې په هر ځای کښي نسته البته په هرنايي کښي يو قسم واگه جوړېږي چې هغه ډير په گراني سره جوړېږي. په دغه متل کښي يوه پېغله و خپلې مور ته وايي چې ما دغه قسم واگه هم زده ده نو بل به کوم داسي کار وي چې ما به نه وي زده. يعنې دغه کار چې به چا زده کړی. له دې څخه به دا معلومه شوه چې هغه به له يوه کاره مانده نه وه. يعنې د خپل پېغلتوب يې ور ښکاره کړی دی.

د دغه متل په اړه به هم زه دومره ووايم چې دا متل د هرنايي ځانگړی متل دی. ځکه چې په دې متل کښي د واگې يو قسم ته اشاره شوې ده او هغه قسم واگه په نورو علاقو کښي نه جوړېږي. ځکه دا د هرنايي ځانگړی متل دی.

❖ تپيان به تېسن نې کسو" (10)

ژباړه: تېسن معنا د رېل گاړی ستېشن، نې معنا هلته، کسو معنا گورو
معنا يې دا ده چې تپيان به پر ستېشن گورو. که چيرې لږ په پس منظر ته لاړ شو نو د دې متل څخه دا ترلاسه کولای شو چې د هرنايي د خلگو د تگ راتگ يواځينی لاره رېل گاړی وه. روډونه خبراب ؤ مشنري نه وه. نو بس هر څه چې به کږدل د رېل گاړی له لارې به يې سيوی ته وړل.

❖ "ماته سې توبی، زه یاري تر ډاډره تر سیوی، سي اوا زرونه مه وکړيش ته لانه یې د ډوډي" (11)
ژباړه:

توبی معنا تبي، یاري معنا ولاړم، اوا معنا اویا، وکړيش معنا وکښل
په پخوا زمانه کښي به په کلیو کښي یو قسم ویره خپره وه چې په ترینو کښي ورته پریانه وئیل کېږي. چې پېری هم ورته وایي. او هغه وخت د خلگو آبادي هم کمه وه. په هر کلي کښي به یوه یوه پېری/ پریانه ضروره وه. دغه پېری/ پریانه د شپې په وخت پر کورونو گرځېدله. او خلگ به ځیني بېرېده. په خاصه توگه د ماشومانو دپاره د مرگ سوب گرځېده. ځکه چې په دې کښي دومره وهم ؤ چې د کوشني پر سر به یې لاس کېښود نو ماشوم به له وېرې مړ شو.
دغه پریانه/ پېری چې کله په روزه کښي د شپې په وخت د ډوډی پخولو ته ناسته ده. نو تبي یې پر اور ایښي ده او په دا میان کښي پر پټ راغلی دی نو روانه شوې ده. بل کلي ته تللي ده چې څه وخت راغلي ده نو له تبي څخه اور مړ شوی دی نو دې بیا دغه خبره کړې ده چې ماته سې توبی زه یاري تر ډاډره تر سیوی، سي اوا زرونه مه وکړيش ته لانه وي د ډوډی
❖ "وا خدایه مخیانو خولي ته مه مکي جور" (12)

ژباړه: مخیانې د سپین ترین یوه پښه ده. کله کله جي یو کار څوک وکړي او هغه داسي کار وي جي په ټولنه کښي داسي نابلده ښکاري که څه هم ډېر زیات نابلده نه وي خو دغه خلک یې دومره تنک کړي جي هر څوک ورته خبرې کوي. یعنی هغه له ژونده نه بېزاره کړي. او هغه د احساس کمتری ښکار شي. نو اوس دا یو متل جور شوی دی جي یو څه وشي نو بیا وایي جي وا خدایه مخیانو خولي ته مه جور مه کړې. یعنی کله جي

یو درته خلکو پام شي نو له ژوند نه څوک
بېزاره کړي. دغه متل هم په دغه پس منظر کښي
وئیل شوئ دی.

❖ "ماړه کسه ، هډ وته نسه" (13)

ژباړه: ماړه معنا سړی، کسه معنا گوره،
هډ معنا برخه، وته نسه معنا ورکوه.
د دغه متل معنا دا ده چې کله چې یو
خیرات کړي نو د خیرات په وخت د برخې جوړېدو
په وخت باید دا وکتل شي چې د کور غټ دی او د
چا کور کوشنی دی. د هغه مطابق دې برخې جوړې
کړل شي. دغه متل له نورو علاقه سره ورته لري.
دغه متل که څه هم د پښتو له نورو لهجو
سره په مفهوم کښي سره ورته لري خو بیا هم په
الفاظو کښي دیر سره جلا دی. په پښتو کښي دغه
متل داسي وئیل کيږي.
برخې وپشه مړونه گوره

❖

گپه څه تر ملکه سوه، بېر نو ورکه سوه" (14)
ژباړه: گپه معنا خبره، بېر نو معنا بیا
نو

یعني کله چې یوه خبره یا یوه ستونزه تر
ملک پوري ورسېده نو هغه ستونزه به نوره زیاته
شي.

دلته د متل معنا دا ده چې څه کړې هغه به
رېبې. یعني چې څه کوې هم هغه رنگه به درسره
کيږي. که دې ښه کول ښه به درسره کيږي او که
دې بد کول بد به درسره کيږي.

❖

کربه د گنډېر، رنگ يې ښه عمل يې لېر" (15)
ژباړه: کربه معنا ښائسته، گنډېر یو قسم
بوټی (درخته) ده ، لېر معنا بې کاره
یعني گنډېر په رنگ یوه ډیره ښائسته
درخته ده خو په عمل کښي بې کاره ده. د بې
کاره وجې يې بېلا بېلې کيږي شي. یوه وجه خو
يې دا ده چې زمور و خواته دا اسطوره ده چې د

گندپر په درخته کښي پېريان دي. د گندپر و څنگ څوک نږدې نه ځي او که څوک ولاړ هم نه که ده ته د خدای له طرفه نه څه وشو نو ورته وايي چې دا په گندپر درخته کښي لوبي کولي، يا يې گندپر درخته ماتوله. يا د گندپر و څنگ ته ناست و. بله وجه يې دا هم کېدای شي چې دا يوه داسي درخته ده چې نه يې حيوان خوري. نه د انسان په کار راځي.

چرگ څه نه وي، بېر آذان چا لور" (16)
ژباړه: بېر معنا بيا، لور معنا ورکول
وايي که چيري چرگ نه وای نو آذان به کول.
يعني په هغه وخت خو ماجت و ليکن د ماجت
لودسپيکر نه و. او بل دا چې خلگو کورونه له
جومات نه ليري و نو د سحر د لمانځه د پورته
کېدو دپاره يو چرگ و چې بانگونه به يې وهل.

څه اوشان کې دروازي به لوی چينوې" (17)
ژباړه: کې معنا کوي، چينوې معنا ايردې.
يعني څه اوشان ساتي دروازي به ورته لوی
لوی ايردې. مقصد يې دا دی چې د غټ خلگو د
کشېنستلو په وخت، د غټ کاروبار کولو په اړه
دا متل وئيل شوی دی.

ما کونړا تا ته، تا کونړه ما ته، کونړا مه
تنگرا ده، مېلمون مه لنگرا ده" (18)
ژباړه: کونړا معنا کتوی، ماته معنا ماله،
تنگره معنا کوشنی، مېلمون معنا مېلمه
يعني د چا کره مېلمه راغلی و او د هغو پر
کور چې کوم کتوی و هغه کوشنی و نو همسايه ته
يې یرغ کړی دی چې دا ستاسو کتوی مور له راکړی
زمور کره مېلمه راغلی دی. مور کتوی کوشنی دی
ای به تاسو له درکړم.
دغه متل هم د هرنایي د خلگو ځانگړی متل
دی. ځکه چې په متل کښي کونړا که څه هم د پښتو

په نورو لهجو کښې ورته کټو وئیل کېږي او وجود لري خو دا کونړا (کتو) په هرنايي کښې خپل هنرمندان لري چې هلته په باقاعده توگه د خاورو لوښي جوړېږي. ”

په وي، کور مه تر تا جار، بي وته واپښ واچر ” (19)

ژباړه: په ويي معنا يوه وئیل، بي وته معنا بل ورته ، واپښ معنا رسي، واچر معنا واچول، واچوله يعنې يوه پر رغ کړی چې زما کور تر تا جار، نو دا بل را ولاړ سو چې په کور کښې يې څه ؤ هغه يې ټول يوړو. يعنې خپل ښه ورته بلا شو. ” څه لېږدا دې بندنې منډې لوی سو، غاښ يې مکسه ” (20)

ژباړه: لېږدا معنا غوايي ، بندنې معنا غوجل، مکسه معنا مه گوره. يعنې هغه غوايي چې د يو چا پر غوجل يا په کور کښې لوی شو د هغه غاښ کتل لازمي نه دي ځکه غاښ کتل دا دپاره وي چې ايا دغه غوايي د اختري قابله دی که نه. نو هغه غوايي چې پر کور لوی شي هغه خو معلوم دی چې د پنځو کالو دی که د لس کالو دی.

پيار که دې ښه سرا ده، مېلمنو په لس يې هډ کور ته نه د وړ ” (21)

ژباړه: پيار معنا پلار، سرا معنا سړی، مېلمون معنا مېلمه، په لس معنا پسې، هډ معنا برخه، يا ډوډی

يعنې پلار دې که دې هر څومره ښه سړی دی خو د يو چا و کور ته يې غوښه يا ډوډی يا بل څه نه دي وړي. مطلب هر پلار د خپل اولاد دپاره ښه دی. د بل اولاد خيال ساتل ډير گران کار دی. دغه متل که څه هم په نورو علائقو کښې شتون لري خو دا متل په هرنايي کښې هم ډير زيات کارول

کېږي. د پښتو د نورو علاقو او لهجو سره به څه نه څه ورته ضرور لري.

مرغان دې هغه ځای ته چینین، څه پرې یې ای ډول وین" (22)

ژباړه: چینین معنا کشېني، پرې معنا پرکي/ورکي، یه ډول وین معنا یو رنگه وي. که په لړ پس منظر کښي ورته وگورو نو مطلب یې دا دی چې هر څوک له هغه چا سره کشېني چې له هغه سره همفکره وي. یا یې نږدې ملگری یا رښته دار وي. ځکه رحمان بابا هم په دې هکله وایي چې

"چي يي فکر ستا له فکره
مخـالف وي
که سل کاله درسره وي اشنا نه
دی" (23)

❖ "هر سرا دې خپل نومه مندې یې که" (24)

سرا معنا سړی، مندي معنا پر، یې معنا ږغ، که معنا کوي

مطلب یې دا ده چې نوم اخستل یو شناخت دی. چې کله په یوه مجموعه کښي د یو چا نوم واخستل شي نو سم دستي هغه مخ راوړوي ځکه د هغه نوم د هغه شناخت دی. اوس که دا ږغ وشي چې ای چاچا نو یو به هم ږغ ونه کړي ځکه چاچا د چا نوم نه وي د چاچا به هم خپل نوم وي. او که هغه پوهه شو چې ما ته یې چاچا ووئیل نو خوا به هم بده کړي او دا به یې جواب وي چې زه خپل نوم لرم ته زما نوم نه شي اخستلی.

زه څه تا سترگو ته کسي، کار دې کي کهل دې نسي.

ه څه تا سترگو ته کسي، نزون دې کي کهل دې نسي" (25)

ژباړه:

کسي معنا کتل، نزون، معنا کاشت کول، کهل
معنا ستريا/ستري، نسي، نه يا نه کېږي.
په دې متل کښي ډيره د ميني او محبت خبره
پته ده. يعني يو محبوب و خپلې معشوقې ته وايي
چې دغه ستريا هيڅ ستريا نه ده. چې يواځي ته
راسره يې. زه هر څومره کار کوم او هر
څومره ستري يم خو چې ستا و سترکو ته کورم نو
په ځان نه پوهېږم. او ستريا بلکل محسوسوم هم
نه.

حوالي:

1. فولکلور او فولکلوري ادبيات، پوهنوال
احمد شاه زغم، ۱۳۹۴ المريز کال، ص ۱۰
2. همدغه اثر، ص ۱۴
3. پښتو متلونه، محمد دين ژواک، خپرونکي:
الازهر خپرندويه موسسه پيښور، ص ۱
4. همدغه اثر، ص ۱
5. د متلونو کيسې او نور معلومات، علم گل
سحر، ۱۳۸۷ د وري مياشت، ص ۸
6. خير محمد، سيد، په ترينو لهجه کښي
فولکلوري اصناف، چاپ کال دسمبر ۲۰۲۱، ص ۴۹
7. محمد نور، مرکه، December, 12, 2023،
وخت: سهار 10:00 بجې
8. خير محمد، سيد، په ترينو لهجه کښي
فولکلوري اصناف، چاپ کال دسمبر ۲۰۲۱، ص ۵۰
9. همدغه اثر، ص ۵۰
10. محمد نور، مرکه، December, 12, 2023،
وخت: سهار 10:00 بجې
11. خير محمد، سيد، په ترينو لهجه کښي
فولکلوري اصناف، چاپ کال
دسمبر ۲۰۲۱، همدغه اثر، ص ۵۰
12. محمد نور، مرکه، December, 12, 2023،
وخت: سهار 10:00 بجې

13. خیر مجد، سید، پہ ترینو لہجہ کبھی فولکلوری اصناف، چاپ کال دسمبر ۲۰۲۱ء، ہمدغہ اثر، ص ۴۷
14. ہمدغہ اثر، ص ۵۹
15. ہمدغہ اثر، ص ۵۰
16. ہمدغہ اثر، ص ۵۰
17. ہمدغہ اثر، ص ۵۱
18. ہمدغہ اثر، ص ۵۲
19. ہمدغہ اثر، ص ۵۳
20. ہمدغہ اثر، ص ۳۹
21. ہمدغہ اثر، ص ۳۹
22. ہمدغہ، ص ۵۴
23. د عبدالرحمان بابا دیوان، ترتیب و تدوین او خیرنہ، خلیل، محمد اللہ، پروفیسر او قیس نیمروز، چاپ کال ۲۰۱۷ء، پستو اکیڈمی بلوچستان کوٹہ، ص ۶۵۵
24. خیر مجد، سید، پہ ترینو لہجہ کبھی فولکلوری اصناف، چاپ کال دسمبر، ۲۰۲۱ء، ص ۵۷
25. ہمدغہ اثر، ص ۵۱